

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

24 augustus 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking
tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republieken
Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds,
ondertekend in Rome op 15 december 2003**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. ALGEMENE BESPREKING

1.1. Ontstaan van de overeenkomst

De Europese Unie (EU) onderhoudt goede betrekkingen met de landen van Midden-Amerika door middel van een politieke dialoog, samenwerking op velerlei gebieden en een gunstig handelsregime. De dialoog van San José, die in 1984 ingesteld werd, vormt de hoeksteen in die relaties. Die dialoog was een groot historisch succes omdat hij in het begin van de jaren negentig leidde naar vrede en herstel van de democratie in de regio. De dialoog werd voortgezet in Firenze in 1996 en in Madrid in 2002.

De samenwerking was tot nog toe gebaseerd op de kaderovereenkomst die op 22 februari 1993 in San Salvador ondertekend werd. De nadruk werd steeds gelegd op het respect van de mensenrechten en de democratische beginselen, de geïntegreerde plattelandsontwikkeling, het voorkomen van natuurrampen en de wederopbouw, de sociale ontwikkeling en de regionale integratie. De handelsrelaties werden vooral bepaald door de ‘drugregeling’ van het stelsel van algemene preferenties.

Tijdens de topontmoeting tussen de EU en de landen van Latijns-Amerika en het Caraïbisch Gebied, die op 16 en 17 mei 2002 in Madrid plaatsvond, werd beslist om onderhandelingen te voeren over een politieke dialoog en samenwerking. Het ontwerp voor de onderhandelingsrichtsnoeren werd in december 2002 aan de Raad voorgelegd en op 18 maart 2003 goedgekeurd.

Er werd een eerste keer onderhandeld in Panama van 13 tot 15 mei 2003. Een tweede gespreksronde vond plaats in Brussel van 29 september tot 1 oktober 2003. Op 2 oktober 2003 werd de overeenkomst geparafeerd.

1.2. Doel van de overeenkomst

De overeenkomst heeft enkel betrekking op politieke dialoog en samenwerking. Ze bevat geen handelsluik. Haar voornaamste doelstellingen zijn:

- de versterking van de relaties tussen de EU en Midden-Amerika door een intense politieke dialoog en door een ruimere samenwerking;
- het scheppen van voorwaarden voor onderhandelingen over een associatieovereenkomst, met inbegrip van een vrijhandelsakkoord, waarbij voortgebouwd wordt op het werkprogramma dat de Wereldhandelsorganisatie (WTO) opstelde in Doha.

Wat de politieke dialoog betreft, wordt de dialoog van San José geïnstitutionaliseerd en versterkt. De samenwerking wordt uitgebreid naar nieuwe gebieden als mensenrechten, immigratie en de strijd tegen terrorisme. Bijzondere aandacht wordt besteed aan de samenwerking ter ondersteuning van het proces van regionale integratie in Midden-Amerika. De overeenkomst komt in de plaats van de kaderovereenkomst van 1993.

De voornaamste bepalingen van de overeenkomst zijn:

- een regelmatige politieke dialoog;
- het respect voor de mensenrechten en de democratische principes en de conflictpreventie;
- de regionale integratie en samenwerking;
- de versterking van de samenwerking op economisch vlak in de ruimste betekenis van het woord in de domeinen die belangrijk zijn voor de relaties tussen de partijen;
- de samenwerking op sociaal en cultureel gebied;
- de verbintenissen en de samenwerking op het vlak van de beperking van illegale immigratie en van de terugname van illegale immigranten, de strijd tegen drughandel, witwaspraktijken en terrorisme.

2. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

De overeenkomst telt zestig artikelen, verdeeld over vier titels.

In de preambule worden de intenties en de principes opgesomd die in hun geheel de context vormen van de overeenkomst. De partijen leggen de nadruk op de

bestaande banden en op hun gezamenlijke wens om die banden te verstevigen om op die manier tot duurzame relaties te komen die gebaseerd zijn op partnerschap en wederkerigheid. De partijen bevestigen hun gehechtheid aan het respecteren van de mensenrechten en de politieke en economische vrijheden die de basis vormen voor de overeenkomst.

Er wordt ook gewezen op de noodzaak om de regionale economische integratie en de duurzame ontwikkeling te bevorderen volgens de principes die vastgelegd werden tijdens de ‘Internationale conferentie over de financiering van de ontwikkeling’ (Monterrey-consensus) die in 2000 georganiseerd werd, en in de verklaring van Johannesburg en haar actieplan (Wereldtop over duurzame ontwikkeling, 2002).

Titel I: Doelstellingen, aard en toepassingsgebied van de overeenkomst

In artikel 1 wordt gesteld dat de eerbiediging van de democratische beginselen en de fundamentele rechten van de mens en het beginsel van de rechtsstaat, aan de basis liggen van het beleid van de partijen en een essentieel element vormen van de overeenkomst. De partijen bevestigen hun verbintenis om duurzame ontwikkeling te bevorderen en bij te dragen tot de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling. Ze bevestigen eveneens het belang dat ze hechten aan de beginselen van goed bestuur en de bestrijding van corruptie.

In artikel 2 bevestigen de partijen hun gemeenschappelijke doelstelling om hun samenwerking te versterken om op die manier tot politieke stabiliteit en duurzame groei te komen. Voor de landen van Midden-Amerika is de bepaling over het streven naar politieke en maatschappelijke stabiliteit, intensivering van het proces van regionale integratie en bestrijden van de armoede, de belangrijkste verwezenlijking van de overeenkomst. Die bepaling opent de mogelijkheid om te komen tot een associatieovereenkomst met een luik over vrijhandel.

Titel II: Politieke dialoog

Artikel 3 institutionaliseert een regelmatige politieke dialoog die gericht is op de verbetering van de wederzijdse verstandhouding, op de harmonisering van standpunten en op de bevordering van de regio-

nale veiligheid en stabiliteit. De politieke dialoog die voorafgaand aan de overeenkomst gevoerd werd op basis van de dialoog van San José, wordt eveneens geïnstitutionaliseerd. De domeinen worden opgesomd die in aanmerking komen voor het nastreven van gemeenschappelijke doelstellingen en het innemen van gemeenschappelijke standpunten.

Artikel 4 bepaalt dat de politieke dialoog zal gevoerd worden op verschillende niveaus, namelijk op het niveau van staatshoofden en regeringsleiders, op ministerieel niveau, op het niveau van hoge ambtenaren en op werkgroepniveau. De frequentie waarmee die dialoog plaatsvindt, is niet bepaald.

Artikel 5 geeft aan dat de partijen zoveel mogelijk samenwerken op het vlak van buitenlands- en veiligheidsbeleid waarbij ze hun standpunten coördineren en gezamenlijke initiatieven nemen in internationale fora.

Titel III: Samenwerking

Artikel 6 stelt dat de samenwerking uit hoofde van de kaderovereenkomst van 1993, versterkt en uitgebreid wordt tot andere domeinen. De samenwerking concentreert zich op de bevordering van politieke en sociale stabiliteit, op de intensivering van het proces van regionale integratie in Midden-Amerika en op de bestrijding van armoede die gepaard gaat met de bevordering van een rechtvaardiger toegang tot sociale voorzieningen en tot de voordelen van economische groei.

Volgens artikel 7 kan samengewerkt worden op verschillende manieren, gaande van uitwisseling van experts tot technische en financiële hulp.

In artikel 8 verklaren de partijen dat ze de inspanningen zullen steunen die regeringen en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld leveren voor het respecteren van de mensenrechten en de democratische principes en voor goed bestuur. Er worden eveneens maatregelen genomen voor de bestrijding van corruptie en de versterking van de rechterlijke macht.

Artikel 9 somt de verschillende domeinen op waarin samengewerkt wordt op het vlak van conflictpreventie, namelijk vredesbeleid, versterking van de democratische legitimiteit, bemiddeling, onderhandeling

en verzoening en de strijd tegen illegale handel in lichte wapens.

Artikel 10 bepaalt dat de landen van Midden-Amerika steun ontvangen voor de inspanningen die ze leveren om hun nationale en lokale administratie te moderniseren en te professionaliseren. Die steun kan de vorm aannemen van hulpprogramma's.

De artikelen 11, 12 en 13 benadrukken het belang van regionale economische integratie en meer bepaald de ontwikkeling en invoering van een gemeenschappelijke markt. De samenwerking is gericht op het versterken van de economische betrekkingen. Er kan hulp geboden worden om een vrij verkeer van personen, goederen, diensten en kapitalen te vergemakkelijken. Voor de lidstaten van de EU is de regionale integratie een belangrijke voorwaarde om de handelsbetrekkingen met Midden-Amerika te versterken.

De artikelen 14 tot 50 geven een opsomming van de sectoren waarin samengewerkt wordt. De doelstellingen en prioriteiten worden sector per sector aangeduid. Er zal samengewerkt worden op het gebied van:

- diensten: de partijen zullen hun samenwerking versterken in overeenstemming met de regels van de algemene overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) (artikel 14);
- intellectuele eigendom: de partijen zorgen voor een adequate en effectieve bescherming van intellectuele eigendomsrechten, in overeenstemming met de strengste internationale normen (artikel 15);
- overheidsopdrachten: er wordt gestreefd naar open, niet-discriminerende en transparante procedures (artikel 16);
- het mededingingsbeleid: de toepassing van mededingingsregels en de verspreiding van informatie moet bevorderd worden (artikel 17);
- de douane: de partijen komen overeen dat maatregelen zullen getroffen worden om de douaneformaliteiten en de handel vlotter te laten verlopen en dat de uitwisseling van informatie tussen de douanediensdiensten zal bevorderd worden (artikel 18);
- de technische regelgeving en de conformiteitsbeoordeling: samenwerking is van groot belang voor de ontwikkeling van het handelsverkeer (artikel 19);
- het industrieel beleid: het doel is de modernisering en de herstructurering van de industrie in Midden-Amerika en van afzonderlijke sectoren, als ook de stimulering van industriële samenwerking tussen ondernemingen (artikel 20);
- de ontwikkeling van het midden- en kleinbedrijf en micro-ondernemingen: de partijen streven naar een klimaat dat gunstig is voor de ontwikkeling van die bedrijven (artikel 21);
- landbouw en plattelandontwikkeling: de samenwerking richt zich op capaciteitsopbouw, infrastructuur en overdracht van technologie (artikel 22);
- visserij en aquacultuur: de samenwerking kan bilaterale of multilaterale visserijovereenkomsten opleveren (artikel 23);
- mijnbouw: er moet rekening gehouden worden met het behoud van het milieu (artikel 24);
- energie: er wordt gestreefd naar een intensievere samenwerking in sleutelsectoren als waterkracht, olie en gas, duurzame energiebronnen, technologie voor energiebesparing, elektrificatie van het platteland en regionale integratie van de energiemarkten (artikel 25);
- vervoer: de nadruk wordt gelegd op herstructurering en modernisering (artikel 26);
- de informatiemaatschappij, informatietechnologie en telecommunicatie: de samenwerking moet bijdragen tot het verkleinen van de digitale kloof en de ontwikkeling van het menselijk potentieel (artikel 27);
- de audiovisuele sector: de partijen nemen gezamenlijke initiatieven voor opleiding en activiteiten inzake ontwikkeling, productie en distributie, onder meer op educatief en cultureel gebied (artikel 28);
- toerisme: er moet gestreefd worden naar de toepassing van de beste praktijken om te zorgen voor

- een evenwichtige en duurzame ontwikkeling van het toerisme in Midden-Amerika (artikel 29);
- de samenwerking van financiële instellingen: de partijen komen overeen de samenwerking van hun financiële instellingen te bevorderen (artikel 30);
 - bevordering van investeringen: de partijen komen overeen om een aantrekkelijk en stabiel klimaat voor wederzijdse investeringen te bevorderen (artikel 31);
 - macro-economische dialoog: de uitwisseling van informatie en ervaringen over macro-economisch beleid en macro-economische trends staan voorop naast de intensivering van de dialoog tussen de overheden (artikel 32);
 - statistiek: het belangrijkste doel is de harmonisering van statistische methoden en programma's waardoor de partijen gebruik kunnen maken van elkaars statistieken (artikel 33);
 - de bescherming van de verbruiker: ook hier is harmonisering van de regelingen belangrijk (artikel 34);
 - de bescherming van gegevens: de partijen komen overeen een hoge mate van bescherming te geven aan de verwerking van persoons- en andere gegevens (artikel 35);
 - wetenschap en technologie: de samenwerking tussen universiteiten en wetenschappelijke instellingen wordt aangemoedigd (artikel 36);
 - onderwijs en opleiding: in het kader van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling is het de bedoeling om de onderwijskansen te verbeteren (artikel 37);
 - milieu en biologische diversiteit: de aandacht gaat naar duurzame ontwikkeling, naar de verhouding tussen armoede en milieu en naar de toepassingen van multilaterale milieuakkoorden (artikel 38);
 - natuurrampen: de samenwerking moet de landen van Midden-Amerika minder kwetsbaar maken (artikel 39);
 - cultuur: de samenwerking moet de culturele banden en de contacten tussen culturele instellingen verruimen; ze gebeurt in overeenstemming met de nationale bepalingen op het gebied van auteursrecht en internationale overeenkomsten (artikel 40);
 - gezondheidszorg: bij de primaire preventieve gezondheidszorg moeten ook andere sectoren betrokken worden zoals onderwijs, watervoorziening en sanitaire voorzieningen (artikel 41);
 - het sociaal beleid: de deelname van de sociale partners aan de dialoog over leef- en werkomstandigheden, sociale bescherming en integratie in de samenleving, wordt aangemoedigd (artikel 42);
 - de betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld: de landen van Midden-Amerika willen de organisaties uit het maatschappelijk middenveld meer betrekken bij het uitstippelen en het uitvoeren van het beleid (artikel 43);
 - man/vrouwvraagstukken: er wordt gestreefd naar een gelijkwaardige participatie van mannen en vrouwen in alle sectoren van het politieke, economische, maatschappelijke en culturele leven (artikel 44);
 - inheemse bevolkingsgroepen en andere etnische minderheden: het belang van de participatie van autochtone bevolkingsgroepen in Midden-Amerika wordt onderstreept; de partijen nemen zich voor om rekening te houden met de situatie van die groepen bij het uitstippelen van hun beleid (artikel 45);
 - ontheemde bevolkingsgroepen en gedemobiliseerde strijders: verschillende landen van Midden-Amerika dragen nog steeds de gevolgen van langdurige interne conflicten; er moet voorzien worden in de basisbehoeften van ontheemden en gedemobiliseerde strijders en in hun reïntegratie in de maatschappij (artikel 46);
 - de strijd tegen drugs en de daarmee samenhangende georganiseerde misdaad: de samenwerking is gericht op coördinatie en op het stimuleren van de gezamenlijke inspanningen om het wereldwijde drugsprobleem aan te pakken (artikel 47);
 - de strijd tegen het witwassen van geld en de daarmee samenhangende criminaliteit: de partijen werken samen om te voorkomen dat hun financiële systemen gebruikt worden voor het witwassen van de opbrengsten uit criminele activiteiten

in het algemeen en drugshandel in het bijzonder (artikel 48);

- migratie: de samenwerking is gericht op het onderzoek van het migratievraagstuk en zijn sociale en economische aspecten; het thema zou moeten geïntegreerd worden in alle nationale strategieën met betrekking tot de economische en sociale ontwikkeling van de landen van herkomst, doorreis of bestemming van de migranten; de partijen verbinden zich ertoe om illegale migranten opnieuw op te nemen (artikel 49);
- de strijd tegen het terrorisme: de partijen werken samen conform internationale overeenkomsten, relevante resoluties van de Verenigde Naties (VN) en hun eigen wet- en regelgeving (artikel 50).

De partijen kunnen overeenkomen om de samenwerking uit te breiden naar andere domeinen. Dat kan gebeuren door aparte akkoorden.

Titel IV: Algemene en slotbepalingen

Artikel 51 stelt dat de partijen de nodige middelen ter beschikking moeten stellen. Ze moeten maatregelen nemen om de activiteiten van de Europese Investeringsbank (EIB) in Midden-Amerika te bevorderen en mogelijk te maken. De landen van Midden-Amerika verstrekken faciliteiten en garanties aan deskundigen van de Europese Gemeenschap (EG) en verlenen vrijstelling van invoerheffingen voor samenwerkingsactiviteiten.

Artikel 52 schetst het institutioneel kader. Het Gemengd Comité dat bij de samenwerkingsovereenkomst van 1985 ingesteld werd en bij de kaderovereenkomst van 1993 gehandhaafd werd, blijft behouden. Dat Gemengd Comité staat in voor de tenuitvoerlegging van de overeenkomst. Er wordt een Gemengd Raadgevend Comité ingesteld dat de dialoog met economische en maatschappelijke organisaties van het maatschappelijk middenveld, moet stimuleren. Het Europees Parlement en het Midden-Amerikaans parlement, de *Parlacen*, wordt gevraagd om een interparlementair comité in te stellen.

Artikel 53 geeft een definitie van de partijen.

In overeenstemming met artikel 54 treedt de overeenkomst in werking op de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de partijen elkaar mee-

delen dat hun procedures voltooid zijn. De secretaris-generaal van de Raad van de EU treedt op als depositaris van de overeenkomst. Op het ogenblik van de inwerkingtreding, komt de overeenkomst in de plaats van de kaderovereenkomst voor samenwerking van 1993.

Artikel 55 stelt dat de overeenkomst voor onbepaalde tijd gesloten wordt. Een partij kan de overeenkomst opzeggen door een schriftelijke kennisgeving aan de andere partij. In dat geval wordt de overeenkomst na zes maanden beëindigd.

Volgens artikel 56 moeten de partijen alle maatregelen treffen om aan hun verplichtingen te voldoen. Een partij kan optreden als ze van mening is dat de andere partij een verplichting niet nakomt. Bij voorkeur moeten maatregelen genomen worden die de goede werking van de overeenkomst het minst verstoren.

Artikel 57 bepaalt dat de partijen gezamenlijk kunnen besluiten om de overeenkomst uit te breiden. Geen enkele mogelijkheid van samenwerking wordt bij voorbaat uitgesloten.

Artikel 58 regelt de bescherming van persoons- en andere gegevens.

Artikel 59 stelt dat de overeenkomst van toepassing is op de grondgebieden waar het verdrag tot oprichting van de EG van toepassing is, op de in dat verdrag opgenomen voorwaarden en op de grondgebieden van de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama.

Artikel 60 geeft de authentieke talen aan.

In de bijlage zijn twee eenzijdige verklaringen van de EU en een gezamenlijke verklaring, opgenomen.

De eerste eenzijdige verklaring gaat over de bepaling betreffende de terugkeer en overname van illegalen (artikel 49). Dat artikel doet geen afbreuk aan de interne scheiding van de machten tussen de EG en haar lidstaten wat betreft het sluiten van overnameovereenkomsten.

De tweede eenzijdige verklaring handelt over de definitie van de partijen (artikel 53). Het Verenigd Koninkrijk en Ierland worden gebonden als afzonderlijke overeenkomstsluitende partijen en niet als deel van de EG. Die bepaling geldt totdat het Verenigd

Koninkrijk respectievelijk Ierland, Midden-Amerika ervan in kennis stelt dat het Verenigd Koninkrijk respectievelijk Ierland, gebonden is als deel van de EG, in overeenstemming met het protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat aan het verdrag tot oprichting van de EG gehecht is. Hetzelfde geldt voor Denemarken, in overeenstemming met het protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan die verdragen gehecht is.

De gezamenlijke verklaring heeft betrekking op de politieke dialoog (titel II). De partijen komen overeen dat Belize, in zijn hoedanigheid van lid van het Systeem voor Centraal-Amerikaanse Integratie (SICA), deelneemt aan de politieke dialoog.

3. GEMENGD KARAKTER EN PROCEDURE-VERLOOP

3.1. Gemengd karakter

In de Europese rechtsorde heeft de overeenkomst een gemengd karakter, aangezien ze betrekking heeft op zowel exclusief communautaire aangelegenheden als op materies die onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen.

Het gemengd karakter naar Belgisch recht (bevoegdheidsuitoefening van de federale overheid, de gemeenschappen, de gewesten en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) werd, gelet op het dringende karakter van de verlening van de volmachten voor de ondertekening van de overeenkomst, vastgelegd volgens een schriftelijke procedure. Daartoe werd op 21 november 2003 door de dienst Kruispunt Gewesten en Gemeenschappen SO.3 van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken, een brief gericht aan de leden van de Werkgroep 'gemengde verdragen' (WGV), een adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De Vlaamse administratie Buitenlands Beleid verklaarde zich in haar brief d.d. 25 november 2003 akkoord met dit voorstel.

In dezelfde brief werd ook voorgesteld ondertekeningformule 3 van de ICBB te gebruiken, dit wil zeggen "één enkele handtekening met volmachten van alle betrokken overheden, in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van alle betrokken entiteiten onder de handtekening". Dit is, in overeenstemming met de Belgische verklaring in de Raad

van 12 juni 1995, de gebruikelijke formule voor de ondertekening door België van verdragen tussen de EG en derde landen.

3.2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Tijdens zijn bijeenkomst d.d. 13 juli 2005 heeft de SERV zich aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

3.3. Advies van de Raad van State

In zijn advies d.d. 9 februari 2006 stelt de Raad van State dat het, met het oog op de rechtszekerheid, beter zou geweest zijn ook de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (COCOF) uitdrukkelijk te vermelden als betrokken entiteit onder de handtekening van de federale vertegenwoordiger. Volgens artikel 138 van de Grondwet oefent de COCOF immers de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uit in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking
tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republieken
Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds, ondertekend in
Rome op 15 december 2003

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

De overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds, en de bijlage, ondertekend in Rome op 15 december 2003, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt gemeenschaps- en gewestaangelegenheden.

Artikel 2

De overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de republieken Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds, ondertekend in Rome op 15 december 2003, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 20 juli 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS
